

Budapestre vonatkozó újságcikkek

Szerző:

Cím:

Forrás:

Bn.

(Hely)

1943. IV. 28.

(Idő)

(Köt. v. füz.)

(Oldal)

Osztályozás

Tárgy

92

Hely

Mátyás király

Idő

'1943'

Személy

Helyszám

Mátyás király a kortanuk tükrében

Bonfini jellemrajza Mátyásról

Mátyás király uralkodásának végén udvarában élt *Bonfini Antal* olasz tudós, aki elsőként írta meg összefüggően a magyar történetet. Munkájában következőleg jellemzi Mátyás királyt:

„Elevensége, testi ereje, mérhetetlen nagylelkűsége és ezzel együtt dicőségvágya bámulatraméltó volt. Akkora testi és szellemi erő lakozott benne, hogy semmiféle testi, vagy szellemi munka nem fárasztotta ki. A hideget, a meleget, az éhséget egyaránt könnyen bírta. Semmit sem kedvelt annyira, mint a harc fáradalmait és semmit sem gyűlölt annyira, mint azt, ha tétlenül otthon kellett volna ülnie. De nem mondott le az élet kellemességeiről sem. Barátaival gyakran elszórakozott bor mellett, hogy feledje gondjait. Könnyen tett ígéretet és könnyen lobbant haragra.

Elfogulatlanul gondolkodott és min-

den érdemes dologra könnyen hajlott. Nem volt kegyetlen és a barbár szeretelenség is hiányzott belőle. Barátai közül azt, akit igen magasra emelt, sohasem fosztotta meg állásától. Első ízben hibázó barátait nem büntette meg; de ha ismételten hibáztak, annál szigorúbban járt el velük szemben. Barátainak kiválasztásában nem mindig volt szerencsés. Mert olykor olyanok is fellázdáltak ellene, akiket nagy vagyonnal és méltósággal tüntetett ki. Több szerencséseje volt azokkal, akiket alacsony sorsból emelt fel.

Királyi tekintélyét és másoknak bámulatát nagyban növelte, hogy méltóságát nem gőg, felfuvalkodottság, palotájának elzárása, s az ajtónállók sértő dolyfőssége által iparkodott emelni. Akkora volt benne ugyanis a nyájasság, a kegyesség és a leereszkedés, hogy aki eléje járult, azt nem csupán ügyének kedvező elintézése, hanem a király pusztá látása is bol-

doggá tette. Beatrix megérkezése után azonban már nehezebben lehetett bejutni hozzá. Alattvalóival többé nem érintkezett annyiszor.

Szelidebbé tette a szokásokat

Jótekonysága mindenkit bámulatra ragadott. A szépművészeteket összeségükben szeretettel ápolta, a tudós férfiakat távoli országokban is felkerestette és minden érdemet nagyon megbecsült. Irtotta a műveletlenséget és a finomabb életmód mestereit országába hívta. Szelidebbé tette a szokásokat és megtörte a magyarok szeretlen büszkeségét. Attila óta ő volt az egyetlen, aki a nyakas magyarokat engedelmességre tudta szorítani. Igen vallásos volt. Égikének és földieknek egyaránt megadta a magukét. Könnyen hajlott nagyszabású tervekre. Bölcsessége, bátorsága és kitartó munkássága is megvolt hozzá. És a sze-

rencse is híven kísérte. Egy alkalommal, amikor a törökök közelében ült a tábor, az ellenség erejét a következő módon kémlelte ki: parasztruhába öltözött és szekerevel egyetlen ember kíséretében azok közé lopózott, akik az ellenséges táborba élelmet szállítottak. Bejutván pedig a táborba, egész nap árpát árult a vezér sátra előtt. Éjjel aztán szerencsésen viszatért a saját táborába. Másnap megírta a török vezérnek, hogy táborát teljesen kikémlelte, parasztruhában árpát árulva éppen az ő sátra előtt. És nagyobb hitelesség kedvéért azt is megírta, hogy hány fogást és mi mindent ettek. Az ellenség vezére amikor a levelet megkapta, megijedt és másnap felszedte a táborát.

Nem volt meg benne az a királyi gőg, ami századunk oly sok uralkodóját elfogta. Nem hordott örökösen **ranyos hiborpalástot, ebédlője és trónterme** nem volt állandóan díszben, hogy a belépők szemét elkápráztassa. Palotájából hiányzott a szolgák és ajtónállók serege és nem állott mellette száz meg száz írődeák. Csendesesen egyszerű házi ruhában járt, de ha valami különös alkalom megkövetelte, igen gondosan öltözködött. Beszéde lassú, komoly, rövid, de tartalmas volt és